

Bilag 31

Dansk Papirhandlerforening København.

København, den 13. maj 1952.

Til det af folketingset nedsatte udvalg i anledning af forlængelsen af gyldigheden af loven om forskellige forbrugsafgifter m. v.

I anledning af den forestående forlængelse af gyldigheden af loven om forskellige forbrugsafgifter m. v. skal vi herved tillade os at anmode om, at der, nu da loven er til behandling, må blive foretaget en ændring i lovens § 27, der omhandler afgift på papir og pap m. v.

I § 27, stk. 1, er grænsen mellem papir og pap angivet til 250 g pr. m², men vi skal tillade os at bemærke, at denne vægtgrænse ikke indenfor papirbrancen betegner en naturlig skillelinie mellem 2 varegrupper, idet man i praksis i den faglige betegnelse for papir regner med vægtgrænsen 180 g — en grænse, der også af direktoratet for vareforsyning altid har været benyttet i de tilfælde, hvor man har ønsket at opdele vare nr. 1923, der omfatter papir og pap, i de to forskellige varegrupper.

Den i loven om forbrugsafgifter benyttede vægtgrænse mellem papir og pap — 250 g pr. m² — medfører endvidere en efter vor opfattelse meningsløs forøgelse af landets valutaudgifter, idet det til en lang række formål, således kartonnager af mange arter, jordbærbakker, salatbakker og en serie andre masseartikler, hvortil der før i tiden har været anvendt pap, der lå omkring 220 g pr. m², nu på grund af den høje afgift på pap helt op til 250 g pr. m² kan betale sig at indkøbe den tykkere — og, da pap sælges efter vægt, dermed også dyrere — pap på 250 g pr. m².

Vi tillader os derfor at henstille, at grænsen mellem papir og pap også i afgiftsmæssig henseende fastlægges ved 180 g pr. m².

Med højtælse

Dansk Papirhandlerforening.

Johan Ullstad,
Formand.